

Jair Domínguez Narrador i guionista

"Internet és pura foscor"

Si no fos pels còctels molotov ben dirigits i carregats de bilis i lucidesa que Jair Domínguez dirigeix, amb bona punteria, contra tota mena d'estaments i comportaments socials i culturals, semblaria que *Segui vora el foc* (Amsterdam) és una balada d'amor dedicada als *friquis* de la corda gòtica. L'autor crea tot de trames àgils que s'encreuen, intercalen i juxtaposen per narrar la vida de dos germans tremendament nihilistes: David (apassionat de les *snuff movies*) i Judit (obesa superdotada que aspira a ser bibliotecària), a més de la presència d'un jove escriptor prefabricat, Baby Lindberg, i, entre molts altres personatges, una germana satànica. El pal de palla, a banda de les reflexions i les crítiques paròdiques de tota mena, és una cinta de vídeo en què apareix el dimoni que, com a *The Ring* (la novel·la de Kôji Suzuki), qui la visiona, mor. Tot amb una narrativa elaborada i alhora espurnejant, plena de referents, que pot passar d'un capítol corprenedor en què descriu amb mestria les conseqüències d'un accident de moto a un que desemboca en un míting moderadament demagògic en què mostra les moltes vergonyes del món de la literatura. Una obra atractiva i, afortunadament, no apta per a tots els públics.

Jair Domínguez acaba de publicar la seva segona novel·la / ORIOL DURAN

L'existència està sobrevalorada?

No crec que la vida en si tingui cap sentit. Però això no ha d'estar renyit amb dur una existència útil: fer coses, escriure, pintar, esculpir, compondre una òpera. Això ho trobo meravellós.

Tot i això, val la pena plantejar-se el suïcidi i triar les millors opcions per fer-ho...

Qualsevol persona d'un cert nivell intel·lectual, amb inquietuds, s'ha plantejat com ha de ser estar a l'altra banda i quina seria la manera més eficaç d'assolir-ho. Una altra cosa és que després ho descarti. Però plantejar-ho, ens ho hem plantejat tots.

I si és el cas, filmar-ho. O filmar morts alienes i alimentar la foscor de la xarxa...

Internet és pura foscor. Almenys, les pàgines *gore* t'ensenyen la vida tal com és: mort i destrucció. Facebook, Meetic o Instagram mostren una part encara més horrible del món: la buidor de l'existència.

I aquesta buidor es pot veure compensada amb el sexe i la mort, la clàssica relació entre Eros i Tàntos. És el més interessant que podem fer?

Estaria al Top 3 de coses interessants, probablement. A la seva novel·la, un avi demana de text per a l'esquela: "Merda per als vius". La majoria de personatges, especialment els germans David i Judit, mostren un odi frontal contra la humanitat. Canalitza el seu odi a través d'ells? O vostè només fa ficció?

No canalitzo el meu odi, tot i que el psicòleg m'ho recomana. Faig ficció i m'imposo certs límits, encara que no ho sembli.

Els referents, crítiques, paròdies a la cultura, a la política, a les modes i a la societat actuals són constants i punyents. En general, tot és 'conegut', però no 'identificable'. Tret de les nenes d'Alcàsser. Per què? Hi ha altres personatges o històries reals que l'hagin inspirat?

Per sort o per desgràcia he viscut escenes tan surrealistes al llarg de la vida que tinc material per a vint llibres. De totes maneres, considero que escriure una novel·la és un 80% d'imaginació i un 20% d'experiència. Detesto profundament els escriptors que passen mesos documentant-se per després vomitar sobre el full en blanc la informació que han tret de la Viquipèdia.

El dimoni existeix?

Sí.

I una societat estabornida, només il·luminada per comunitats o gremis nihilistes, és terreny adobat per a la presència del Maligne, oi? Sens dubte. La manca de fe porta la gent a l'església, ja sigui cristiana, islàmica o satànica. No sé quina de les tres em fa més por.

Com escriu? Primer decideix personatges, temes, estructures...? O es deixa dur per la rauxa? A partir d'una idea o un personatge, escriu deu o vint pàgines. Defineixo l'estructura.

Penso un possible títol. Ompló una pissarra de Post-it amb idees, trames i subtrames. Faig una línia temporal que només entenc jo. Decideixo el títol definitiu. Aleshores començo a escriure.

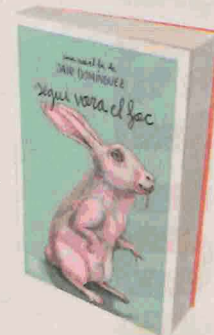
I quant ha trigat per escriure *'Segui vora el foc'*? Des de la primera idea a la versió definitiva van passar exactament 18 mesos. Tinc èpoques d'anar més a pinyó fix que altres. Normalment escric de dia, però *Segui vora el foc* la vaig escriure exclusivament en sessions entre les 11 de la nit i les 4 de la matinada. Eren les úniques estones lliures sense destorb que tenia en aquell moment.

La sensació és que dispara [ui, perdó, que encara ens censuraran l'entrevista!], que carrega contra tot. Ho fa ben argumentat i amb una contundència lúdica i seriosa alhora, però això no pot acabar sent un peix que es mossega la cua? No pot ser una 'postura' una mica artificiosa? Intento matisar poc. Sóc barroer. Quan escric, m'agrada fer-ho en termes absoluts: blanc o negre. En la vida real és una actitud complicada de defensar, però ho provo, en la mesura del possible.

Busca provocar, exposant pensaments (que molts podem compartir) que se solen etiquetar de "políticament incorrectes"? Odio la correcció política. Miro de ser honest. És simplement això. *

L'apunt

Jair Domínguez (Barcelona, 1980) viu a Figueres. És guionista (*Polònia*, *Minoria absoluta*, *Crackòvia*), escriptor (*Jesucrist era marica*, *Hawaii Meteor* i *99 coses que hem d'aniquilar si volem ser independents*) i coautor de *Baila el Chiki Chiki*, que va representar Espanya a Eurovisió. Una entrevista que li va fer Bibiana Ballbè a *Bestiari il·lustrat*, on Domínguez simulava disparar contra dibuixos (d'Oriol Malet) que representaven persones i personalitats, va provocar una polèmica desmesurada.

SEGUI VORA EL FOC

Jair Domínguez
Editorial: Amsterdam
Barcelona, 2014
Pàgines: 320
Preu: 18,90 euros